

Zacharias pak wukladuje tudy tu Ssmjelnoz tak, so wona tejj tym wotemrjetym Wotzam k Wuzitku pschischla je. Tehodla nemoze to tajka Ssmjelnoz bycz, fotraż to czasne Ziwenje aby Samoženje potrechi, na fotrymiz czi Młorwi žadyn Džel mječ nemoža. Schto by to Abrahamej, Jakubej a drugim Wotzam pomhalo, dy by Krystus ſwjetne Kraleſtwo ſaložil, a ſwojemu Ludu wele Penes a Samoženja nadal?

Teje Ssmjelnozje pak wuziwaju woni, so Boh psches Krystuža Rjechi wodawac̄ a to wjeczne Ziwenje jeho dla dawac̄ ze. Tajkeje Ssmjelnozje potrebaju woni tejj, jeli so jim wot wjecznej Ssmerežje dyrbi pomhane bycz. Schto da dyrbjalo hewak to Sslubenje wot Krystuža Abrahamej a tym drugim Wotzam pomhac̄, dyž woni jo tola doczakali nejšu, ale jo jeno ſamo lutzy wjerili ſu?

Tehodla praji Zacharias: Boh je ſwjaty Sslub ſezinik, to je ton Sslub teho Wodawanja tych Rjechow psches Krystuža, a je Abrahamej Pschisahu czinik, so won jen dzerzec̄ a dopelnic̄ ze. Schto pak je tajki Sslub a Pschisaha? Nicžo druhe, hac̄ so my psches Krystuža, to pozonowane Ssymjo, ſkuki naschich Nepscheczelow wumogeni bycz dyrbimy, fotſiz nejšu czelni Nepscheczeljo, hac̄ runje Boh pscheziwo tymžamym tejj pomhac̄ a ſwojich Kſcheszjanow wobrac̄ ze. Alle tajkeje czasneje Pomozý dla neje ton Sslub czineny; won je czineny pscheziwo Rjehei, wjecznej Ssmereži a zylemu Kraleſtwu teho Czerta. Tajki Sslub, praji Zacharias, dopelni Boh, a wot tajkeho Dopelnenja dyrbi moj Ssyn tu prijenju Powjesz do ſwjeta pschinesz.

Ludy pak dyrbi ſo najprjotzy fedžbowac̄, so won to ſwjaty Sslub aby Testament menuje. Pschetož stym lada won tejj na Mojsaža, psches fotrehož Boh predv na Horu

Siuñi, jačo won ton Sakon da, ſe ſwojim Ludem tejj Sslub ſezini, fotryž woni dzerzec̄ nemožachu. Pschetož Czjelo a Krey je psches Rjech tak jara ſkazene, so wone Božej Woli poſluschne bycz nemože, ale ſebi žada, cžini a ze pschezo njeſchto druhe, hac̄ Boh psches ſwoje Sſtowo žada. Tehodla hac̄ runje tonžamym Sslub, a ton Sakon ſwiaty a dobrý bjesche, da by won tola nežwiaty tych Czlowekow dla, fotſiz jen dzerzec̄ nemožachu, a tehodla ſte ſwjetomnje mječ a pod Rjechom a Ssmerczu ležjo wostac̄ dyrbjachu.

Tehodla by Boh ſwotzowskeje Ssmjelnozje nawabený ſnami druh i Sslub ſezinic̄, psches Krey ſwojego Ssyna Krystuža. To je ſwjaty Sslub, psches fotryž my wot Rjechow wuziſzeni a ſwecži cžineni budžemy. Pschetož tejj we tutym ſwjatym Sslubu budže nam Wodaczje Rjechow ſlubene, niz psches wolazu aby czelazu Krey, ale psches Krey teho Ssyna Božego, psches toho budže ton Sslub dopelneny, dokonjany a wobtwerdzeny, tehodla možemy ſo my wjeszje ſnim troſchtowac̄. Ma to budže tejj, praji Zacharias dale, zvlje nowe a ſwjate Ziwenje pschindž.

Menujzy, so cži, fotſiz tajki Sslub hořewosmu, ſwoje ſiwe Ony Jecži teho Czerta nebudža, kajž ſwjet je, ale budža Bohu ſlužic̄ bes Bojoszje pschi dobrým stroſčnym ſwjetomnju. Pschetož ſchtuz ſo psched Rjechom, Ssmerczu a Czertom bojec̄ netreba, schto da dyrbjalo tajkeho Czloweka dale rudzieč, czeho dyrbjat ſo won bojec̄? To jeta prijenja a najfražniſcha Boža Sſlužba, ſo my psches Krystuža bes Bojoszje prawe Dowjerenje na Boha mamy, ſo won nasch Wotz je, ſo won wutrobnje derje ſnami mjeni, nas niz ſatamač, ale psches Krystuža jeho Czepenja a Horjestawania dla ſbožnych cžinic̄ a psched Rjechami, Helu a Czertom do Wjecznozje ſwarnowac̄ ze.